در نخستین جلسه شورای عالی تولیدکنندگان ماهیان سردآبی کشور مطرح شد

افزایش تولید با بهینه‌سازی مدیریت و روش‌های تولید امکان‌پذیر است

محمد مهدی گلباف بنادکی

اولین جلسه شورای مشورتی تولیدکنندگان قزل‌آلای کشور با مدیریت اتحادیه سراسری شرکت‌های تعاونی تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی در محل اجتماعات سازمان شیلات ایران با حضور اکثریت اعضا و جمعی از مسوولین برگزار شد. در ابتدای این جلسه چالش‌ها، مشکلات، تنگناها و محدودیت‌های فعالیت تکثیر و پرورش ماهی قزل‌آلا در ایران مطرح، سپس راهکارهای برون رفت از وضعیت موجود مورد بررسی قرار گرفت.

مهندس پرویز امیرزادی،رییس هیات مدیره اتحادیه گفت: تمامی تلاش بر این بوده است که بهترین تولیدکنندگان، کارشناسان و خبرگان کشور در عرصه تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی مورد شناسایی قرار گرفته و به عنوان عضو شورای مشورتی معرفی گردند.

وی عملکرد تولید ماهی قزل‌آلا را از پیش‌بینی برنامه چهارم توسعه بیشتر دانست و گفت: این افزایش عملکرد کماکان ادامه دارد. در برنامه‌های پنج ساله توسعه اقتصادی جمهوری اسلامی میزان تولید ماهی قزل‌آلای پیش‌بینی شده در برنامه پنج ساله اول ۵۰۰ تن بوده و عملکرد ما ۱۲۰۰ تن و این پیش‌بینی برای برنامه پنج ساله دوم و سوم به ترتیب ۱۲۰۰ و ۷ هزار تن بوده که عملکرد تولیدکنندگان به ترتیب ۷ و ۳۰ هزار تن و در برنامه پنج ساله چهارم پیش‌بینی ۳۰ هزار تن بوده که عملکرد پرورش‌دهندگان ۶۰ هزار تن بود. و تطبیق عملکرد اتحادیه و تولیدکنندگان با برنامه چهارم به شرح جدول زیر است :

دوره بهره‌برداری سال	پیش‌بینی برنامه (به تن)	عملکرد به (تن)	فاصله عملکرد تا پیش‌بینی برنامه (به تن)
۱۳۸۴	۳۲,۳۱۲	۳۵,۰۰۰	+۲۶۸۸
۱۳۸۵	۳۸,۶۱۷	۴۵,۰۰۰	+۶۳۸۳
۱۳۸۶	۴۶,۴۳۶	۵۵,۰۰۰	+۸۵۶۴
۱۳۸۷	۵۳,۵۳۶	–	–
۱۳۸۸	۶۰,۳۶۱	–	–

این در حالی است که سازمان شیلات ایران هیچ گونه مداخله‌ای در امر تولید نداشته است.

وی در پایان گفت: افزایش تولید ماهی قزل‌آلا عمدتا از طریق افزایش تولید در مزارع موجود با بهینه‌سازی مدیریت و روش‌های تولید و برنامه‌ریزی توسط تولیدکنندگان حاصل می‌شود.

در ادامه مهندس مهدی‌قلی میار، نایب رییس هیات مدیره اتحادیه گفت: تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی علی‌رغم همه قابلیت‌ها، ظرفیت‌ها و نقاط قوت از مشکلات، تنگناها و چالش‌های جدی نیز برخوردار است که چنانچه مورد توجه قرار نگیرد پایداری فعالیت ممکن نیست.

وی در پایان گفت: کاهش کارایی اقتصادی و روند نزولی آن، توسعه بیماری‌ها، محدودیت‌های محیطی و زیستی، توسعه آلاینده‌ها، مشکلات ناشی از بازاریابی محصول، کمبود تکنولوژی و دانش روز جهان، گران بودن هزینه خدمات فنی، مشاوره‌ای و آموزشی موسسات معتبر جهانی، بالا بودن نرخ بهره بانکی، فقدان خوراک ماهی اختصاصی با کیفیت مناسب از عمده‌ترین مشکلات این صنعت است که می‌تواند مهمترین دغدغه امروز و فردای تولیدکنندگان بخش باشد.